N°. 2389. 1855.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ5.00; voor de buitensteden ƒ6.00; *franko* door het geheele Rijk. *Brieven, Gelden*, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau dezer COURANT.

DINGSDAG 6 MAART.

AMSTERDAM, 5 Maart.

Groot is de indruk dien het onverwacht overlijden van keizer Nikolaas overal maakt. De plotseling uit het leven gerukte Czaar was dan ook een der vorsten van Europa, die zich het meest persoonlijk hebben doen gelden door uitnemende hoedanigheden, die zonder hem tot een groot man te verheffen, toch van hem eene, in de schaal der zaken van Europa zeer zwaar wegende personaliteit gemaakt hebben.

Opvolger van keizer Alexander, die zich door zijn ridderlijken en krachtigen strijd tegen den Europeeschen overweldiger Napoleon I, voor gansch de wereld populair had gemaakt, beklom hij een in den dunk van Europa zeer geachten troon, al aanstonds aller sympathiën voor zich winnende, zoo door de edelmoedigheid waarmede hij weigerde gebruik te maken van den troonsafstand, door zijn' ouderen broeder Konstantijn gedaan, als door den persoonlijken moed aan den dag gelegd, toen hij door slechts weinige officieren vergezeld, voor het front van muitende troepen verscheen, die weigerden den eed van gehoorzaamheid af te leggen, en die door de langzamerhand toesnellende getrouw geblevene kavallerie en artillerie in een bloedig gevecht werden verstrooid.

Zijne Regering kenmerkte zich door beide deze hoedanigheden. Zijn streven had onvermoeid ten doel, de ontwikkeling van Rusland en verhooging van zijn invloed in de wereld. Te dien einde streefde hij er naar, om zijn volk tot één geheel zamen te smelten; maar vond daarin onoverkomelijk bezwaar. Veel heeft hij persoonlijk gedaan om de emancipatie der lijfeigenen te bevorderen, en gaf hij daarvan het voorbeeld op de kroondomeinen; maar hij stuitte daar op den onwil van den alouden adel, die de vrijgevige beginselen van den Keizer met leede oogen aanzag.

Eene andere poging, om het volk tot één te maken, was zeer ongelukkig gekozen. Hij had het denkbeeld gevat dat de beste grondslag voor de eenheid van een volk was, de godsdienstige eenheid. En daardoor misleid was bij hem het plan ontstaan, dat hij in toepassing bragt, om zijne volkeren te *dwingen* in te gaan in de Grieksche scheuring. Hij werd een kerkvervolger. Het is eene droevige bladzijde in de geschiedenis van den Keizer, die veel goeds overschaduwt, dat hij met ongehoorde krachtinspanning dat plan, door de grootste moeijelijkheden heen, in zijn rijk trachtte tot stand te brengen.

Zijne buitenlandsche politiek was tot in de laatste jaren in Europa zeer geacht. Hij had de rol aangenomen van den bestrijder te zijn der revolutie, en trad als zoodanig op als beschermheer van de Europeesche vorsten, tegen de demokratische woelingen. Die houding had hem voor gansch Europa hoog geplaatst, met eerbied en ontzag omgeven, en hem een algemeen erkenden invloed in de raadverslagen der mogendheden verschaft. De revolutie door hem te Warschau bedwongen, en de opstand der Hongaren tegen de Oostenrijkers bevochten, waren twee feiten, die getuigenis gaven zoowel van zijne gezindheid als van zijne magt.

Er was nogtans eene zwakke zijde in de politiek van Keizer Nikolaas, zij openbaarde zich in zijne gedragingen jegens de Turken. Hij wilde maar Konstantinopel en waagde aan dat streven de rust der wereld. Hij volhardde daarin met dezelfde onverzettelijkheid van wil, waarmede hij gepoogd had zijn volk tot éene godsdienst zamen te brengen. Het is bekend met welken uitslag die onderneming tot dusverre is gekroond. Zij heeft van hem vervreemd veel van de achting en van den eerbied, die de volken voor hem hadden opgevat, en waarop hij niet slechts als Keizer, maar ook als mensch, in vele opzigten, aanspraak maken mogt.

Het is moeijelijk voor tijdgenooten, en vooral in dit oogenblik van strijd, den ontslapen vorst onpartijdig te beoordeelen; maar welke plaats ook de geschiedenis hem in de rij der vorsten zal aanwijzen, hij zal steeds optreden als een der voornaamsten van zijn tijd.

De Tweede Kamer heeft laatstleden Zaturdag eene openbare zitting gehouden, waarin zij driederlei verslag over inlichtingen, door de Regering ter zake van petitiën gegeven, heeft behandeld. Het eerste verslag geldt het adres van A. Ruyssenaers, die zich beklaagt dat hem koncessie is geweigerd voor eene onderzeesche telegraaf-onderneming tusschen Amsterdam en Londen. Intusschen, de heer Ruyssenaers heeft de koncessie gehad van den thans bestaanden onderzeeschen telegraaf, dien hij met winst verkocht heeft. De minister vindt niet, dat er redenen aanwezig zijn, om hem eene nieuwe koncessie te verleenen. Wat de misbruiken betreft, die er bestaan zouden in de dienst van den onderzeeschen telegraaf, de minister verzekert, dat zij deels hebben opgehouden, deels niet van belang zijn en deels niet bestaan hebben. Over een en ander wordt vrij lang gesproken door den heer Thorbecke en den minister van Binnenlandsche Zaken. De Kamer eindigt met het besluit der kommissie van rapporteurs aan te nemen, die voorstelt den minister dank te zeggen voor de gegevene inlichtingen. De aanmerkingen van den heer Thorbecke golden vooral twee punten: 1°. de reden van weigering der koncessie, die in het publiek belang moest gezocht worden, niet daarin, dat de heer R. reeds eenmaal eene verkregene koncessie met goedkeuring van het gouvernement verkocht had. 2°. Over het misbruik dat er van den voorrang, aan sommige dépêches te geven, gemaakt werd of kan worden. De heer Thorbecke wil de bureaux stipt aan de wet gehouden hebben.

De tweede aangelegenheid is die van den heer L. van Vliet, in der tijd gewelddadig uit de Preanger-regentschappen gezet, uit zijne bediening ontslagen en vervolgens uit Oost-Indië verwijderd. De kommissie van rapporteurs, belast met het onderzoek der inlichtingen, door de Regering omtrent deze drie punten gegeven, heeft de inlichtingen omtrent het boven eerstgenoemde punt niet voldoende geacht. Zij heeft nergens wettelijke bepalingen aangetroffen, welke de verwijdering zelve, noch de wijze waarop zij geschied is, zouden regtvaardigen. Zij meent daarenboven niet onopgemerkt te mogen laten de schade, ten gevolge dier, in haar oog niet gewettigde verwijdering, aan den adressant veroorzaakt.

Wat de twee andere punten betreft, daaromtrent meent zij de bevoegdheid der Regering niet te mogen betwijfelen. Zij stelt dus voor 1°. den minister te bedanken voor de inlichtingen omtrent die twee punten gegeven; 2°. te verklaren dat de Kamer zich vereenigt met het oordeel der kommissie, uitgebragt over de verwijdering van den adressant uit de Preanger-regentschappen.

Zulks wordt met algemeene stemmen aangenomen.

Nu komt aan de beurt de konklusie van de kommissie op het adres van Teenstra wegens de slavernij in West-Indië. De heer Teenstra had in 't vorig jaar een adres ingediend waarbij hij aandrong op de afschaffing der slavernij in W.-Indië, op grond van gruweldaden, die aldaar tegen slaven zouden worden gepleegd. De adressant beriep zich op 4 feiten, hem door een ooggetuige medegedeeld. De Kamer heeft dat adres aan de Regering gezonden, ten einde omtrent de vermelde feiten inlichtingen te bekomen. Deze zijn te Curaçao aangevraagd en van daar gegeven. De kommissie van rapporteurs acht ze onvoldoende. Zij staaft hare meening door de antwoorden die van Curaçao gekomen zijn, en zonder de geloofwaardigheid van iemand in het bijzonder te betwijfelen, betoogt zij dat de verklaringen niet afdoende zijn, en op sommige punten bevestigen, wat men voor heeft te willen wederleggen. De kommissie van rapporteurs stelt dus voor: 1°. den minister dank te zeggen voor de gegevene inlichtingen maar tevens met de verklaring, dat die inlichtingen de Kamer niet hebben gerust gesteld omtrent het lot en de behandeling der slaven in onze West-Indische bezittingen, terwijl zij overtuigd is, dat de thans bestaande reglementen niet voldoende zijn, om de mishandeling der slaven genoegzaam tegen te gaan.

2°. met kennisgeving van het verlangen der Kamer, dat ten spoedigste moge worden herzien én in het belang der slavenbevolking én van de koloniën-zelven mogen worden verbeterd de thans vigeerende reglementen.

In deze konklusie der kommissie ligt eene afkeuring van de reglementen, door den minister ten jare 1851 op Suriname ingevoerd. De heer van Hoëvell heeft zulks aangemerkt, niet zonder eenige bitterheid voorspellende, dat deze poging der Kamer niets zal baten. De aanval van den heer van Hoëvell tegen den minister van Koloniën is niet van heftigheid vrij te spreken. Maar, 't is om de waarheid te zeggen, ook onuitstaanbaar hoe, in alles wat onze koloniën betreft, van het *langzaam gaat zeker* misbruik wordt gemaakt, om de meest gewenschte verbeteringen op zij te schuiven. Daar is b. v. de slavernij in onze West-Indiën. Het is niet raadzaam haar in eens af te schaffen; wij willen 't toegeven. Maar men kon dan toch beginnen met het lot der slaven minder hard te maken, met de heerschappij der meesters over de slaven meer en meer in te krimpen; met de slaven, krachtdadiger dan 't tot nu toe geschied is, tegen willekeur en tyrannij bescherming te nemen. De minister meent zulks gedaan te hebben bij zijne reglementen van 1851. Maar die reglementen blijken te zijn *doekjes voor het bloeden*. Die reglementen zelven veroorloven en wettigen wreedheden, die men hier te lande niet zonder verontwaardiging op een hond zou zien toepassen. Zulks is duidelijk gemaakt door het werk van den heer van Hoëvell: *Slaven en vrijen onder de Nederlandsche wet*, een werk, dat daaromtrent hoegenaamd geen twijfel overlaat. De minister beroept zich op de goede bedoelingen, die bij het opstellen van zijn reglement hebben voorgezeten. Dat maakt de werking der reglementen niet beter. Als overigens de minister ontkent, dat nooit *door de wet en met de wet in de hand* slaven kunnen worden mishandeld, dan geeft hij slechts getuigenis dat hij van Suriname een land van *Utopia* maakt, waar al de eigenaars, met ouderlijke gevoelens jegens de slaven bezield, ze besturen gelijk een vader zijne kinderen. Als de minister daarentegen de meesters en slaven neemt gelijk ze zijn, dan zal hij met zijn reglement in de hand zich kunnen overtuigen, dat de slaven tegen wreedheden niet zijn beveiligd, en zelfs dat het reglement er toe magtigt.

De Kamer heeft zich met de konklusie der kommissie vereenigd.

De heer Mr. C. L. Schüller, die tot de liberaalste leden van den Utrechtschen Gemeenteraad en balie behoort, zegt, naar aanleiding eener brochure van den predikant van Hille het volgende in het *Letterlievend Maandschrift* voor Maart dezes jaars: »Het stelsel van gemengde scholen, is ook onzes inziens, onhoudbaar, en naar mijne ervaring wordt het dan ook meer en meer losgelaten. Er *is* geen algemeen Christendom, onderscheiden van Protestantisme en Catholicisme, of de belijders van deze beide laatste gezindheden zijn beiden evenzeer bijgeloovig en behoorden alles af te schudden wat niet tot dat eenvoudige algemeene Christendom behoort. De bijzondere geloofswaarheden van het Protestantisme moeten even belangrijk, even onontbeerlijk tot zaligheid zijn als de gemeenschappelijke, of onze voorouders hebben goed en bloed opgeofferd voor bijzaken. Neen, het Protestantisme is het algemeene Christendom, naar de opvatting der Protestanten; het Catholicisme naar de opvatting der Roomsch-Katholieken. Neen, het Christendom is de Katholieke Kerk, hervormd in de zestiende eeuw, en steeds meer en meer (!) gevormd wordende naar de leer des Evangelies onder het onzigtbaar bestuur hares Heeren en onder den invloed des Heiligen Geestes. Ik weet wel, niet alle waarheden zijn vatbaar om den kinderen geleerd te worden, maar al wat men onzen Protestantsche kinderen leert behoort Hervormde kerkleer te zijn, d. i. de leer van Jezus en Zijne Apostelen, gelijk zij door de (?) Protestantsche godgeleerden, als deskundigen (!), wordt opgevat en onderwezen aan de gemeente; en evenzoo is het met de Katholieken: de Roomsche kerkleer is hun christelijke godsdienst. En nu moge het onderwijs der waarheden van de christelijke godsdienst-zelve, naar de opvatting der beide Kerken, niet tot de school behooren (wat nog bewezen moet worden), zeker is het, dat het lager schoolonderwijs met die waarheden behoort doortrokken te zijn: dat zij moeten bezielen de boeken, waarin de kinderen leeren lezen, de voorbeelden naar welke zij leeren schrijven, de wijze vooral waarop hun de geschiedenis onzes vaderlands wordt geleerd. Geen katholiek onderwijzer moet onsen protestantschen kinderen de Her-

vorming als een droevigen afval van de alleenzaligmakende Kerk, de afscheiding van het Spaansche juk als een goddelooze rebellie en Prins Willem I als een trouwbreukigen huichelaar mogen voorstellen; maar evenmin mag een protestantsch onderwijzer den Roomsch-Katholieke kinderen hunne Kerk als eene bloeddorstige moordenaresse afschilderen en eene bisschoppelijke organisatie als eene ramp voor den Staat, of geven hem den Bijbel in handen in de volkstaal. Ik durf elk protestantschen voorstander van de gemengde school met het zoo gewilde algemeene Christendom, vragen: zult gij, indien er (consequent met uw stelsel) een kundig Roomsch-Katholiek onderwijzer in is aangesteld, uwe kinderen bij hem ter schole zenden, gerust op het verbod van leerstellig onderwijs en op het toezigt des schoolopzieners? en als hij mij volmondig ja antwoordt, dan behoud ik meer eerbied voor zijne consequentie in de toepassing van afgetrokken schoolbeginselen, dan voor zijn Protestantisme; en antwoordt hij: »neen, alleen bij den protestantschen onderwijzer;" dan is zijn algemeen Christendom niets anders dan eene bewuste of onbewuste proselietenjagt op de Roomsche kinderen, langs oneerlijken weg.

»Al die strijd is echter eigenlijk over herschenschimmen: *er zijn* geen gemengde scholen en *er is* geen algemeen Christendom! er zijn Roomsch-Katholieken en Hervormde onderwijzers, wetten, noch reglementen, noch voorschriften, noch toezigt maken de school; maar de schoolmeester. Is hij Roomsch, dan is zijn onderwijs Roomsch, Roomsch gekleurd, Roomsch doorzult; is hij een Protestant, dan is zijn onderwijs Protestantsch; en beiden kunnen goed school geven, naar den zin der gelijkgezinde ouders, aan wie God de kinderen ter opvoeding en vorming heeft geschonken. Maar een onderwijs dat noch Roomsch, noch Protestantsch bezield is, moge men noemen wat men wil, Christelijk kan het, naar mijnen overtuiging, nooit zijn en dus ook niet VOLDOENDE, gelijk de Grondwet het verlangt. Er schiet dus werkelijk niets anders over, dan dat er overal, waar zulks redelijker wijze noodig is, twee openbare scholen worden ingerigt, eene voor de Protestanten en eene voor de Roomsch-Katholieken. Hierdoor alleen wordt een bestaand feit behoorlijk geregeld."

Men schrijft ons uit Delft:

»Gun mij eene kleine ruimte in de kolommen van uw dagblad, om den katholieke lezers van den *Tijd* een korte schets te geven van het kerkelijk feest, dat laatstleden Woensdag zoo luisterrijk binnen Musius's stad gevierd is. 't Was de dag, waarop de waardige herder van Sint Hippolytuskerk, de Zeer Eerw Deken J. Th. van Brussel, 25 jaren geleden, voor de eerstemaal het onbloedig offer aan den Almagtigen opdroeg. De innige betrekking, die er tusschen den Katholieken priester en leek bestaat, en noodzakelijk bestaan moet, zegt u reeds vooruit, dat die dag een ware feestdag voor Delfts Katholieken zijn moest, en verlangend was te gemoet gezien. Herder en gemeente hadden dan ook als gewedijverd, om dien grooten dag, niet alleen zoo luisterlijk mogelijk te vieren, maar daarvan een nieuwen verbondsdag te maken, en zoo luide mogelijk de hoogachting, de gehechtheid, de liefde uit te spreken, die hier waarachtig voor beiden onderling bestaan.

»Een dertigtal van de aanzienlijkste dames der gemeente had zich reeds gedurende vele dagen bezig gehouden met het vervaardigen van kunstbloemen en het binden van groen. Daar werd een strijd geleverd tegen den dorren en schralen winter, dien men gezworen had dien dag althans uit het kerkgebouw van Sint Hippolytus te verbannen. Ook de beide zangchoren van Sint Jozef en Sint Hippolytus hadden zich vereenigd, om gezamenlijk de groote mis in C van Beethoven te bestudeeren.

»Reeds vroeg in den morgen werden de geloovigen door de feestklok tot het gezamenlijk gebed uitgenoodigd, terwijl er vele H. Missen door de herwaarts gekomen vrienden van den Jubilaris werden opgedragen, en een ontelbare schare tot de Tafel des Heeren naderde. Wat opregte wenschen, wat vurige beden, wat heilige verzuchtingen toen door priester en leeken naar den Hemel werden opgezonden, en door het Onbevlekte Lam tot voor den troon des Vaders werden opgedragen, vermag ik niet te beschrijven. De fraaije tempel was prachtig versierd, en de hardnekkige winter had moeten onderdoen voor de kunstige handen van Sint Hippolytus dochteren. Genoeglijk rustte het oog op zoo veel met smaak en kunst gebonden guirlandes om de hooge ramen en kolommen, op zoo veel pracht van bloemen, in potten lieflijk bloeijend, of in het groen zich half verschuilende zilveren schilden, in groene kransen met bevallige strikken gevat, gaven in korte woorden den zin van het feest te lezen, terwijl de jaarschriften boven de kleine autaren, met de vanen der aan deze kerk behoorende broederschappen versierd, op God, als den oneindigen Weldoener, van herder en gemeente wezen.

»Maar vooral werd aller oog naar het schoone autaar nu zoo prachtig getooid, heengetrokken. Daar stond het rijk geschenk van den feestvierenden herder aan de kerk, — zes zilveren en kunstig bewerkte kandelaren. Noemt gij het niet eene gelukkige gedachte, op den herinneringsdag zijner eerste H. Mis een prachtig licht aan het autaar te schenken, als het zinnebeeld der brandende liefde, die het hart des priesters verteert, wanneer hij het ligchaam en bloed des Heeren in de handen draagt? En zullen de gewijde waschlichtvlammen, duizendvoudig teruggekaatst door het blinkend zilver van kandelaren en hoogwaardig, niet voortdurend als met gloeijende letters te lezen geven, dat Hij, die daar in den Tabernakel rust, de liefde en het leven is van herder en gemeentenaren? Daar stond ook het geschenk der leden van de Broederschap van den levenden rozekrans, — twee zware zilveren lusters aan den Tabernakel; het geschenk van de koorknapen en van de katholieke weesjongens, die ook hunne spaarpenningen hadden ten offer gebragt, om, als blijk hunner kinderlijke liefde voor den geestelijken vader, de beide kleine autaren met nieuwe kanonborden te begiftigen.

»Nog meer werd het nieuwsgierig en van vreugde tintelend oog naar het heiligdom heengetrokken, toen de Jubilaris, vergezeld van eene talrijke priesterschaar, gevormd van zijne innige vrienden, het autaar beklom, om het dankoffer aan God op te dragen. Het nieuw misgewaad, dat hij droeg, en de kleederen der Diakenen en Subdiakenen waren het geschenk der gemeente; en allen, ook zelfs de mingegoeden, hadden daartoe bijgedragen. Dit stel miskleederen, door u reeds in *de Tijd* geprezen, strekt, de uitspraak daarover is algemeen, den vervaardigers, de heeren Huysman en van Gennip te Amsterdam, tot groote eer, daar niet alleen de teekening van het borduurwerk vlug en sierlijk, maar vooral de bewerking keurig en hoogst kunstig moet genoemd worden. Teregt zegt ge dan ook, dat het een overtuigend bewijs levert, dat men niet langer verpligt is, voor zulk een prachtig kunstwerk naar het buitenland af te reizen. Nog verdient hier genoemd een keurig bewerkte ceremoniestok met zilveren beeld en beslag, mede een geschenk, en nog zooveel meer, dat op dien dag voor de eerste maal aan het autaar werd gebruikt.

»De onovertreffbare Mis van Beethoven werd door de vereenigde chooren meesterlijk en met de uiterste naauwkeurigheid uitgevoerd. Ik zal het niet wagen den indruk te beschrijven, dien wij toen ontvingen, noch het gevoel, dat ons beheerschte, toen het smeekend *Kyrie* werd aangeheven, en het daverend *Gloria* klonk. En priesters en leeken waren als losgemaakt van de aarde, en bewogen zich in hooger sfeer, waar de eeuwige Rust der smachtende ziel in oneindige glorie troont.... De feestrede, naar aanleiding van Isaias XLI, 9, werd uitgesproken door den neef des feestvierenden herders, den Wel Eerw. Heer C. G. van Brussel, pastoor van Hoogmade. Welsprekend schetste hij den priester, als door God gesteld ten leidsman van zijn volk, en wees op den duren pligt des geloovigen van gehoorzame volging van hem, die gezonden is, om het volk te heiligen en te zaligen, in den naam en door de verdiensten van zijn eenigen Heer en Meester, den Stichter der Kerk, Jezus Christus. De plegtigheid werd besloten met het zoo zegevierende *Te Deum* van Romberg.

»Des avonds werd de Jubilaris niet weinig verrast door een vierstemmig mannenkoor, dat zich in de diepste stilte in eene kamer van het huis had verzameld, om den dag niet te laten eindigen, voor nog een laatste blijk van Delfts hoogachting en liefde aan den pastoor te hebben gegeven. De heeren kerkmeesters, die zoo veel voor de luisterlijke viering van het feest hadden gijverd, hadden zich daarbij gevoegd, met nog eenige vrienden. Na het zingen van onderscheidene liederen, trad er een uit hun midden op als de tolk van aller gevoel, dat hij in eenige zeer schoone en treffende dichtregelen ontboezemde.

»Ziedaar, slechts de dorre opsomming van ons feest, dat voorzeker nog luisterlijker zou geweest zijn, hadde de H. Vastetijd niet vele vrienden van den Jubilaris belet herwaarts te komen, en niet alle andere feestelijkheden verboden.

»Maar is de godsdienst, die zulke feesten schept, die zulke liefde kweekt, die zulke vreugde geeft, niet de eenige ware, de eenige goede, niet de eeuwige schoone? En geeft zij ons in hare feestelijke geheimen niet reeds een voorsmaak, van dat eeuwig geheim van vreugde, dat ons eenmaal daar boven zal worden geopenbaard?"

Z. M. heeft benoemd: tot lid in de militieraad voor de ligting van 1855, zitting houdende te Arnhem, J. D. van Leeuwen, en tot plaatsverv. lid G. André de la Porte; tot not. te Horst T. J. L. Bosser, en te Wel, gem. Bergen, J. H. W. van Eijll.

De voorjaars vergaderingen in 1855 van de verschillende provinciale kommissiën van onderwijs, zijn aldus bepaald: In Noord-Brabant, 17 April; Gelderland, 10 April; Zuid-Holland, 16 April; Noord-Holland, 16 April; Zeeland, 18 April; Utrecht, 16 April; Friesland, 10 April; Overijssel, 18 April; Groningen, 11 April; Drenthe, 17 April en Limburg 19 April. Alles volgens de wet van 3 April 1806 en bijbehoorende reglementen. Of dit de laatste keer zal zijn, dat deze vergaderingen zullen gehouden worden zal de tijd leeren. Wordt het ontwerp van wet afgestemd, zoo als velen wenschen, dan zullen de zaken op den ouden voet nog eene geruimen tijd moeten blijven.

Uit Keulen wordt van heden morgen ten 7 ure gemeld: »De Rhijn staat op 20 voet 6 duim en rijst 1½ duim per uur; de Boven-Rhijn is thans vrij van ijs en de stoomvaart wordt hervat. Te Coblenz is de Rhijn gisteren 1 duim gevallen."

Aangaande de gesteldheid der rivier beneden Keulen wordt gemeld, dat het laatste boven Dusseldorf vastgezeten hebbende ijs in den avond van den 28 Februarij voorbij die stad is gedreven, bij een waterstand van 25 voet. Dien eigen avond was het ijs van Ruhrort afgedreven met gelijken waterstand. Op denzelfden dag, ten 5 ure na den middag, stond het water te Wesel nog op 16 voet 8 duim o. N. P.; terwijl het toen langs de Bislichsche dijken en te Rees slechts 7 voet o. N. P., en den 1 op den middag te Emmerich 13 voet 4 duim o. N. P. stond; zoodat tusschen Dusseldorf en Emmerich eene aanzienlijke ophouding van water bestond, die later nog toegenomen schijnt te zijn. Een telegraphisch berigt van heden morgen meldt ten minste, dat de rivier te Bislich tot 1 voet 9 duim o. N. P. gerezen is en de dijk aldaar in gevaar verkeert.

Op den Rhijn bij Lobith is het ijs gisteren avond in beweging geweest, doch heeft zich later weder vastgezet. De Oude-Rhijnmond werkt met 96 duim.

De Waalmond en de IJsselmond waren heden morgen nog digt. Te Arnhem heeft eene kleine beweging plaats gehad, die echter van korten duur was. Uit Lent wordt gemeld, dat het ijs tot beneden de haven te Nijmegen was aangeschoven. Verder gewagen de berigten van dezen morgen van geene verandering in de gesteldheid van het ijs.

De waterstand blijft wassende. Te Hulhuizen stond de rivier heden morgen 2.22 el O. N. P. met 85 duim was in 24 uren; te Lent bedroeg de was in dat tijdsbestek 81 duim; te Pannerden 59 duim; te Arnhem 87 duim; te Westervoort 80 duim, te Vreeswijk 28 duim: te Gorinchem 24 duim; te Maastricht 35 duim; te 's Hertogenbosch 18 duim.

ARNHEM, 4 Maart. Den geheelen dag is eene menigte ijs, bestaande in zware en dikke stukken, den Rijn komen afdrijven. Het water is in den laten namiddag zoodanig gewassen, dat de Westervoortsche dijk op vele plaatsen overstroomd is en alzoo voor voetgangers en rijtuigen niet te passeren. Bij de St. Eusebiuspoort kwam het eensklaps de gracht instroomen en met alle magt moesten er afdammingen en kistingen gemaakt worden. Bij het afzenden van ons berigt, is men er nog ijverig mede in de weer, want het water blijft nog wassende. Op verschillende plaatsen aan de oevers der rivier zijn de ijsschotsen huizenhoog opgekruid. Het geheel levert een zeer indrukwekkend gezigt op. Het gedruisch van het, de weilanden instroomend water, is op verren afstand hoorbaar. Het lot van den Betuwbewoner is zorgwekkend.

LEEUWARDEN, 1 Maart. Het aantal onjuiste berigten, van tijd tot tijd omtrent de zaak van den noordelijken spoorweg door sommige dagbladen geleverd, is weder met één vermeerderd door de in de *Amst. Courant* van gisteren gedane mededeeling, alsof de bezwaren van de heeren v. Heemstra c. s. tegen de hun aangeboden koncessie door de Regering zouden zijn uit den weg geruimd, enz. Wij kunnen verzekeren dat dit nog geenszins het geval is. (*H.*)

VLISSINGEN, 1 Maart. De Fransche schooner *Hortense*, kapt. Rio, van Cette naar Antwerpen, en de Fransche brik *Eugène*, kapt. Prieur, van Bordeaux, zijn door het ijs worstelende, in het gezigt van den wal van Breskens gekomen. Heden zijn op dezelfde hoogte uit zee nog aangekomen een Nederlandsche en een Engelsche schooner en een Fransche brik, wier namen tot heden onbekend zijn; men hoopt deze schepen, wanneer het ijs meer van deze haven zeewaarts schuift, hier binnen te brengen. De ijsgang duurt sterk voort, evenwel hoopt men, bij de gunstige en krachtige dooi, dat dit beletsel spoedig verdwenen zal zijn.

BLOKZIJL, 28 Febr. De botermarkt was alhier heden, wat aanvoer betreft, flaauw, de prijs echter wel zoo willig, wordende dezelve verkocht tegen 53 a 53½ cts. per ½ Ned. ℔, tegen *f*21 a *f*21.25 het ¼ vat en *f*43 het ½ vat.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 5 Maart. Er is bijna weer niets anders spraak dan over den zoo geheel onvoorzienen dood van den Keizer van Rusland.

Het is zeer in het oogloopend, dat terwijl de Fransche bladen in zeer gematigde taal dien dood berigten, en er eenige opmerkingen bij voegen, die uit de gebeurtenis onmiddellijk voortvloeijen, de groote Engelsche bladen daarentegen, in buitensporige taal over den overleden keizer zich uitlaten, en hot vierende aan hun haat, zich

niet onthouden, hen met de grofste benamingen voor hun publiek ten toon te stellen. Ook die hartstogtelijke vervoering der Engelsche organen is een bewijs van zwakheid en een poging om de eer en de grootheid van Engeland, die in de laatste tijden nog al gevoelig getroffen is, te wreken op het lijk van hem, wiens politiek Engeland op het oorlogstooneel heeft geroepen.

— De keizer heeft, nadat hij van het kamp te Ambleteuse is teruggekeerd, Lord Clarendon bij zich ten gehoore ontvangen.

— Het *Journal des Débats* schrijft: »De konferentiën der beide vertegenwoordigers van Pruissen, den generaal von Wedell en den graaf von Hatzfeld, met den Franschen minister van Buitenlandsche Zaken, zijn den 27 Februarij te Parijs aangevangen, en men mag daarvan die uitkomst verwachten, welke zoowel door Pruissen als door de Westersche mogendheden gewenscht wordt. Ten einde deze uitkomst te verzekeren, heeft de heer von Wedell noodig geacht in persoon 's Konings goedvinden te gaan verstaan; hij is deswege den 28 Februarij van hier naar Berlijn vertrokken, maar zal zeer spoedig te Parijs terugkomen.

«De heer von Usedom, die bij het Engelsche gouvernement belast is met eene zending van denzelfden aard, als door den heer von Wedell in Frankrijk vervuld wordt, en die zich sedert eenige dagen hier ter stede bevond, begeeft zich aldra weder naar Londen."

— Vrij algemeen wil men weten, dat de nieuwe Czaar de onstuimigheid en hartstogtelijke vervoering niet heeft van zijn vader. Hij is zacht, gematigd, inschikkelijk, naauwgezet in het vervullen zijner pligten, gemakkelijk in zijn omgang. Hij moet niet zeer oorlogzuchtig zijn, en ook door geene de grenzen te buiten gaande eerzucht gedreven worden. Hij is zeven en dertig jaar oud, en dus op dien leeftijd, dat het gansche karakter eene bepaalde rigting heeft aangenomen. Het zou echter moeijelijk vallen te zeggen, hoe hij zich als Czaar zal voordoen, en of het gezigt der hem ten deel gevallen opperheerschappij, geen verandering in hem zal te weeg brengen.

Dat er reeds allerlei gissingen gemaakt worden omtrent den verderen loop der gebeurtenissen, ligt in den aard der zaak, gelijk het evenzoo in den aard der zaak ligt, dat die gissingen niet de minste waarschijnlijkheid voor zich hebben. De kansen van vrede of oorlog zijn dezelfde gebleven, en de toekomst zal leeren, wat er uit den dood van den Czaar zal ontstaan.

— Onder den titel: *de Czaars*, vindt men in de *Presse* het volgende:

Rusland telt drie wettige dynastiën:

De dynastie der Varegues vangt aan in 862, met Rurik, een van oorsprong Scandinaviesch vorst;

De dynastie der grootvorsten van Volodimir, vangt aan in 1157 met Andreas I Jourevitch, die in zijn paleis vermoord werd;

De dynastie der Czaars en Keizers uit het huis Romanoff, aanvangende in 1613 met Michaël, telt onder hare leden Peter den Grooten, stichter der tegenwoordige grootheid van het Russische rijk.

Peter de groote beklimt in 1682 den troon. Zijn eerste gemalin is eene prinses van Wolfenbuttel. Hij organizeert op militaire wijze tegen Europa het groot vernielingswerktuig dat het Russische keizerrijk genoemd wordt. Met de bijl in de hand hervormt hij zijn land. Zijn zoon Alexis, de wreedheid zijns vaders vreezende, vlugt vooreerst naar Oostenrijk, vervolgens naar Napels. Peter noopt hem, door vriendelijke verlokkingen, terug te keeren. Zoodra Alexis terug is wordt hij ter dood veroordeeld. De Czaar verandert zijn straf in eeuwigdurende gevangenis. Den volgenden dag sterft Alexis vergiftigd. Zijne moeder, in een klooster opgesloten, sterft plotseling.

Peter huwt met Katharina Skourousky. Met de jaren wordt de Czaar meer en meer achterdochtig en wreed. Hij bedreigt zijn gunsteling Menschikoff in diens hoogen rang.

In 1725 sterft hij plotseling in zijn paleis Peterhoff. Katharina I, volgt hem op en sterft twee jaren later.

Menschikoff verheft tot de keizerlijke waardigheid Peter II, zoon van den rampzaligen Alexis.

Peter II zendt Menschikoff en zijne gansche familie in bannelingschap naar Siberië.

De familie Dolgorouki beheerst den Czaar en het rijk. De oude boyaards hernemen het gezag. De Duitsche en inlandsche gelukzoekers, die door Peter en Katharina verrijkt waren, worden vervolgd.

In 1730 sterft Peter II plotseling.

De oude Pruissische partij maakt zich, ten gevolge eener voorbijgaande reactie, van het gouvernement meester. Zij roept tot keizerin uit Anna, hertogin van Koerland, nicht van Peter den Grooten en dochter van Iwan, die op bevel van den stichter des Russischen rijks werd ter dood gebragt. De familie Dolgourbuki, welke de kroon aan Anna had gegeven, wordt naar Siberië verbannen. De Koerlander Biren, gunsteling van Anna, beheerscht Rusland. Zonder regtspleging zendt hij 25,000 personen in ballingschap naar Siberië.

Anna kwijnt weg en sterft in 1740.

Biren, zet op den troon een knaap, Iwan genaamd, de zoon van den hertog van Brunswijk-Lunenburg en eene nicht der Keizerin Anna. Generaal Munnich, een nieuw gunsteling van het gezag, zendt Biren naar Siberië. Een franschman, Lestoc genaamd, barbier van beroep, weeft een zamenzweering met Elizabeth dochter van Peter den Grooten. Elizabeth en Lestoc dringen de slaapkamer van den hertog van Brunswijk binnen. De jonge Czaar wordt uit zijne wieg geligt en naar de vesting Schlusselburg gezonden. Zijne ouders, die in den toren van Kolmogora worden geworpen, sterven na een twintigjarig lijden.

Elizabeth, tot keizerin verheven, doet den zoon der hertogin van Holstein-Gottorp, hare zuster, die met eene prinses van Anhalt-Zerbst gehuwd is, naar Rusland komen. Elizabeth sterft in 1762 aan de gevolgen eener onbekende ziekte. De hertog van Holstein-Gottorp, beklimt na den dood zijner tante den troon, onder den naam van Peter III.

Katharina van Anhalt-Zerbst, zijne gemalin, doet hem in hetzelfde jaar vermoorden, in zijn paleis van Peterhoff.

Eenige dagen later ondergaat de jonge Iwan, in zijne gevangenis op Slusselburg, hetzelfde lot.

En alzoo eindigde de wettige nakomelingschap der Romanoffs.

Van nu aan zullen de Russische Czaars geen droppel Moskoviesch bloed meer in de aderen hebben.

Katharina en haar gunsteling Potemkin beheerschen Rusland. Met onnatuurlijken haat vervolgt zij haren zoon Paul, die door zijn Kalmuksch aangezigt en zijn rood haar, zijn Finlandschen oorsprong verraadt. Zij sterft door een beroerte getroffen in 1796.

Paul I huwt met een prinses van Wurtemberg en beklimt den troon.

Hij rehabiliteert Peter III, door hem te doen opgraven en hem op nieuw te doen begraven.

Paul I, grillig en gevaarlijk voor hen die hem omringen, wordt, ondanks zijne voorzorg en behoedzaamheid met zijn eigen sjerp in den nacht van den 23 op den 24 Maart 1801 gewurgd.

Alexander is zijn opvolger. Tegen het einde van zijn leven helt die vorst tot het mysticismus over. Zijn gunsteling, de wreede Arakbeheef, heerscht in zijn naam. De Russische orthodoxie verdenkt den Czaar van tot katholieke denkbeelden over te hellen. Den 1en December 1825 sterft Alexander te Tangarok een geheimzinnigen dood.

Er bleven van Keizer Paul nog drie zonen over. Konstantijn doet ter gunste van zijn broeder afstand van den troon, ontvangt daarvoor het luitenantschap over het koningrijk Polen en sterft in 1831, na een zamenkomst met den graaf Alexis Orloff.

Zijne gemalin volgt hem dra in het graf.

Nikolaas beklimt den troon in 1825. Hij begint zijne regering met den opstand van 13 December in het bloed te smoren. Na eene dertigjarige regering sterft hij den 2 Maart 1855 te Petersburg, aan de gevolgen eener longziekte, gelijk eenigen beweeren, volgens anderen aan een heftigen aanval van beroerte.

Michaël, de vierde zoon van Paul, stierf plotseling in 1848 te Warschau, tijdens den Hongaarschen oorlog. De groothertog Michaël was tegen de Russische interventie in Hongarije: wat meer is, hij eischte voor zich-zelven met nadruk, het onderkoningschap van het koningrijk Polen.

— De toestand van het kanton Tessino wordt bij den dag slimmer. De groote raad heeft den 28sten eene zitting gehouden en den heer Gall tot voorzitter gekozen. Welke maatregelen de raad genomen heeft, om verbetering in den staat van zaken te brengen, weet men nog niet. Reeds op den dag der zitting zijn gewapende benden de stad Bellinzona binnengetrokken, onder het voorwendsel van de vergadering te willen beschermen tegen de oppositie. De kolonel Bourgeois heeft evenwel verlangd, dat de regering van het kanton gelastte, dat deze benden de stad verlieten.

ENGELAND.

LONDEN, 3 Maart. Graaf Clarendon is heden morgen naar Boulogne vertrokken om met keizer Napoleon te beraadslagen, over den nieuwen toestand, ontstaan door den dood van den Czaar.

— De regering heeft den 2en dezer de mededeeling gedaan van het overlijden van den keizer van Rusland ten gevolge van eene beroerte, na alvorens de griep gehad te hebben. In het Hoogerhuis verklaarde hierop Lord Lyndhurst zijne aangekondigde motie betreffende Engelands betrekkingen met Pruissen op te schorten, maar niet in te trekken. In het lagerhuis verklaarde de heer R. Peel, op eene interpellatie van den heer Duncombe, dat hij geloofde, dat de regering er niets tegen had om de korrespondentien van het ministerie met lord Raglan over de behoeften van het leger in de Krim aan het Huis over te leggen.

Het voorstel van den heer Roebuck, om de werkzaamheden der kommissie van enquête naar den toestand van het leger in de Krim, niets anders dan in het geheim te doen plaats hebben, is in het lagerhuis verworpen.

Nopens het traktaat tusschen Pruissen en Frankrijk en Engeland, is nog niets stelligs bekend geworden.

— Met de overlandmail verneemt men het volgende uit Britsch Indië en China: De gezant van den gouverneur-generaal van Engelsch Indië was aan het hof van Dost Mahomed met onderscheiding ontvangen; hij werd terstond bij den Ameer gebragt, die hem met de uiterste vriendelijkheid bejegende. De Birmannische gezanten maakten zich gereed om van Rangoon naar Ava terug te keeren. De telegrafische verbinding tusschen de verschillende hoofdsteden van het Britsch-Indische rijk is thans geheel voltooid. Den 1 Febr. zouden al de lijnen voor het gebruik worden opengesteld. Ook tusschen Rangoon en Prome zal een telegraaf worden aangelegd, van welke laatste stad hij naar Akyab en van daar naar Calcutta zal worden verlengd. Opmerking verdient een besluit van den wetgevenden raad, om voortaan zijne zittingen in het openbaar te houden.

Sedert den 19den December is de toestand te Canton zeer veranderd en men kan wel zeggen dat de stad in staat van beleg verkeert. Het keizerlijk eskader is door de insurgenten in verschillende gevechten bijna geheel vernietigd. Laatstgenoemden zijn dan ook als meesters van de rivier te beschouwen en snijden alle toevoeren van buiten af. De ankerplaats van Whampoa was onlangs het tooneel van een ernstig gevecht, waarbij verschillende vreemde schepen schade bekwamen, zonder dat de Engelsche en Fransche oorlogschepen tusschen beiden kwamen. Uit Shanghae wordt berigt van een botsing tusschen de Fransche autoriteiten en de insurgenten in de stad, tengevolge waarvan de stad door admiraal La Guerre, met zijne schepen *Colbert* en *Jeanne d'Arc* gebombardeerd werd. De *Peking Gazette* meldt dat de insurgenten herhaaldelijk geslagen en naar het Oosten teruggedrongen werden.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 3 Maart. De Keizer heeft prins Gortschakoff bij zich ten gehoore ontvangen, en dezen gekondoleerd wegens het overlijden van den Keizer van Rusland.

— De aartshertog Wilhelm vertrekt heden naar St.-Petersburg.

— De baron von Bruck en de Russische gevolmagtigde von Titoff zijn alhier aangekomen.

BERLIJN, 4 Maart. Eene dépêche uit St.-Petersburg ontvangen, deelt mede, dat aldaar eene proklamatie is uitgevaardigd, dd. 2 dezer, waarin Alexander II de bevolking kennis geeft van zijne troonsbestijging. De nieuwe Keizer had reeds de hulde van de hoofdofficieren van 't garnizoen ontvangen.

— De kroonprins en kroonprinses van Wurtemburg zijn naar St.-Petersburg vertrokken.

— Uit de berigten, welke uit Petersburg ontvangen zijn, blijkt dat de Keizer den 28 Febr., ten gevolge van een aanval van griep, waarbij een jichtaanval en koorts zich voegden, zeer zwak was en zich te bed had moeten begeven. Zijn toestand werd onmiddellijk als zeer zorgwekkend door de geneesheeren beoordeeld. In den loop van den 1sten Maart was de toestand verergerd, en vreesde men voor eene atrophie der longen. Op aanzoek der geneesheeren Carell en Mandt had de grootvorst-troonopvolger den keizer verzocht, om de H. Sacramenten te ontvangen, hetgeen de keizer tot den volgenden dag had uitgesteld. De keizerin en de grootvorst-troonopvolger werden alleen bij den lijder toegelaten.

Den 2den des ochtends ontving de Keizer zeer bedaard de mededeeling van den doctor Mandt, dat eene atrophie der longen mogelijk was. Hij heeft slechts gevraagd: »Wanneer zal ik verlamd zijn?" De geneesheeren konden dit niet zeer juist bepalen. Hij vroeg vervolgens aan Dr. Carell: »Wanneer zal ik stikken?" Daarna heeft hij de sacramenten ontvangen, van zijne gemalin, kinderen en kleinkinderen afscheid genomen en ieder afzonderlijk gezegend, met eene krachtige stem, in het volle bezit van zijn verstand en uiterst bedaard. De Keizerin toont zich zeer onderworpen; haar gezondheidstoestand is vrij gunstig.

BELGIE.

BRUSSEL, 4 Maart. Men verneemt dat Z. M. den heer de Brouckère op het paleis heeft ontboden en dat deze aldaar ten 2 ure zou verschijnen.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 5 Maart.

BEVALLEN (1 Maart): P. H. Havie, geb. Bianchi, Z. — (2 Maart): M. E. Hillers, geb. Meijer, Z. - G. A. T. Rademaker, geb. Borghols, Z.

OVERLEDEN (27 Febr.): H. J. de Ruiter, 31 j. — (28 Febr.): A. S. Groever, wed. J. Scherpenzeel, 50 j — (1 Maart): J. Goedkoop, 73 j - A. H. van Laar, geb. Legel, 24 j.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

PARIJS, 3 Maart. Fransche 4½ pc. 99.40; 3 pc. 71.30; 3 pc. Spanje —; id. 1 pc. —; 5 pc. Met. —; Rom. Leen. 82.

LONDEN, 3 Maart. Consols 91½, 3 pc. Spanje buitenl. 36; 1 pc. dito 17¾; Comité-Bewijzen 4¾; Passive 4¼, 5 pc.

Rusl. 96½; 4½ pc. dito 87½; 4 pc. Holl. 93½; 2½ pc. id. 62; 5 pc. Sardinië 84½; Brazilië 101; 4½ pc. Peru 70; Gren. uitg. —; id. werk. —; 3 pc. Mexiko 20½; 4 pc. Portugal 42; Turkije —; Ecuador —; Wissel op Amst. —.—.

WEENEN, 3 Maart. Met. 5 pc. 82¾; id. 4½ pc. 72½; Bank-Aktien ——; Wissel op Londen 12.23, Amst. ——; Parijs 149, Goud 32; Zilver 27; Nieuwe Leening —.

BERLIJN, 3 Maart. 3½ pc. Pruissische Staatschuld —; 4½ pc. Rusland —; 5 pc 93½; Wissel op Londen 2/m. 6 Th. 15⅝; Parijs 78 5/12; Amst. 139⅞; Weenen —; Petersburg 99.

HAMBURG, 3 Maart. Spanje 3 pc. 29½; id. 1 pc. 17½; Rusl. 5 pc. 93½; 3 pc. Mexikanen 13¾; 5 pc. Sardinië 79⅛; Wissel op Amst. —.—; Londen kort —.—.

FRANKFORT, 3 Maart. 5 pc. Met. 65½; 3 pc. Spanje binnenl. 31; id. 1 pc. 18½; Wissel op Londen 3/m. ——; Amsterdam —; Parijs —; Weenen —.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

			3 MAART 4½ u. gebl.	5 MAART 4 u			gebl.
Nederl., Werkel. Schuld à	2½	pCt.	61 7/16	61 5/16	a	61⅜	61 5/16
Dito Dito	3	„	73⅛	76⅛	„	73⅛	
Dito Dito	4	„	91	91	„	91⅛	91
O. I. Leening 1844 .	4	„	90		„		
Amortis. Syndik. . .	3½	„	90		„		
Handel-Maatschappij .	4½	„	125½		„		
Haarlemmermeer . .	5	„			„		
Aand. Rijn-Spoorweg .	4½	„			„		
„ Holl. Spoorw.-M.		„			„		
Obligatiën	4½	„			„		
Maatschappij van Weld.	4	„			„		
Aand. Ned. Bank . .		„			„		
België	2½	„	49		„		
Dito bij *Rothschild* . .	2½	„	49½		„		
Frankrijk, Obligatiën .	3	„			„		
Spanje, Onbep. Stukken	1	„	18 7/16	18⅜	„	18 9/16	18⅜
Dito	3	„	36⅞	36⅝	„	36⅞	
Dito Binnenl. à 6/m. .	3	„	31⅝	31 15/16	„	32 1/16	31⅞
Coupon-Bewijzen . . .			4⅝		„		
Amortisable Schuld . .					„		
Portugal, te Londen . .	3	„	38⅝	38⅝	„	38½	
Dito Uitgestelde					„		
Rusl., bij *Hope* 1798 en 1816	5	„	100	100⅛	„	101	100⅞
Dito Dito 1828 en 1829	5	„	99⅞	99⅞	„	100	
Cert. bij dito 1831 en 1833	5	„	82	82¼	„		
Dito	4½	„	87	87¼	„		
Dito bij *Hope*	4	„		75	„		
Dito bij *Stieglitz en C°.*	4	„	73½		„		
Dito bij id. 5de Serie .	4	„			„		
Certifikaten te Hamburg	5	„			„		
Inschrijving in Assignat.	6	„			„		
Certifikaten van dito .	6	„	57¾		„		
Engelsche Russen . .					„		
Polen, Certifikaten . .	4	„			„		
Dito Aand. met Lot. fl. 500			139		„		
Oostenrijk, Metalliek . .	5	„	64⅛	63 15/16	„	64⅛	
Dito Nieuwe 1847 . .	2½	„	32⅛	32¼	„	32⅜	
Dito 1851 en 1852 . .	2½	„	32½	32⅛	„	32⅜	
Dito Nieuwe	5	„	75⅛	74¾	„	75⅛	74⅝
Dito 1854	5	„	75⅛	74⅝	„	75⅛	74⅞
Ween. Bank bij *Gollen C°.*	5	„			„		
Dito	4	„			„		
Aand. met Loting fl. 250		„			„		
Nieuwe dito 1854 . .			f 256		„		
Pruissen	4½	„			„		
Amerika, Bank-Aktiën Cert.			3 1/16	3 1/16	„		
Dito Orig.					„		
Napels, Cert. *Lam. en Bouwer*	5	„			„		
Denemarken, Leen. te Lond.	5	„			„		
Louisiana bij *Hope* . .	5	„			„		
Braziliën	5	„		98	„		
Dito 1843	5	„			„		
Mexiko	3	„	20⅛	20	„	20⅛	
Dito Onbepaalde . .			20	20	„	20⅛	
Peru	4½	„		69½	„	69⅝	
Grenada, a £ 100 . . .	2½	„			„		
Dito Uitgestelde . . .			5 1/16		„		
Ecuador à £ 100 . . .			3 1/16	3⅛	„		
Venezuela, a £ 100 . .	3⅝	„			„		
Dito Uitgestelde . . .	1⅛	„			„		
Grieken, te Londen . .	5	„			„		

Nat. Met. 66⅞, 67⅛, 66⅞; 5 pCt. Stieglits 81⅝, ⅞.

De markt blijft heden over het geheel flaauwer, door verkooporders, welke hoofdzakelijk in Hollandsche, Spaansche en Oostenrijksche fondsen werden bewerkstelligd, aanvankelijk echter scheen de rijzing verdere voortgang te willen maken.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 3 pCt. Diskonto 3 pCt.

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	f 55⅞	Livorno	2/m	f	38¼
„	zigt	„ 56⅛	Napels	„	„	85
Bordeaux	2/m.	„ 55⅝	Petersburg . . .	„	„	1.72
„	zigt	„ 56	Weenen	6 w.	„	27½
Madrid	3/m.	„ 243	Augsburg . . .	„	„	85⅛
Cadix	„	„ 243	Frankfort . . .	„	„	99⅛
Seville	„	„ 240	Hamburg . . .	2/m.	„	35⅛
Bilbao	„	„ 241	„ . .	zigt	„	35⅜
Lissabon	„	„ 41½	Londen . .	2/m.	„	11,67½
Porto	„	„ 41⅛	„ . . .	zigt	„	11,77½
Genua	2/m.	„ 45⅞	Rotterdam		„	⅛

HANDELSBERIGTEN.

Per Overlandmail.

BATAVIA, 9 Jan. Op Samarang is geen Java Koffij meer aan de markt en werden de laatst afkomende restanten van den oogst a f 25, zonder inbegrip van kosten, verhandeld. Eenige contrakten werden aldaar gesloten, leverbaar in September aanstaande a f 25, betaalbaar bij de levering, dan wel nu betaalbaar, onder aftrek van 6 a 7 pCt. renten. Op Soerabaya zal tegen het einde der volgende maand eene partij van circa 5000 pic. Solo Koffij aan de markt komen, waarvoor reeds te vergeefs f 26 zoude zijn geboden. Alhier bestaat van Java Koffij geen voorraad, daarentegen klom de voorraad Padang Koffij tot op eene hoeveelheid van ca. 15,000 psc., waarvan gisteren ca. 13,000 pic. a f 26½ verhandeld werden voor Fransche rekening. Op Padang werden den 18den December 25,000 pic. in veiling verkocht, welke gemiddeld f 23,53 opbragten. Een groot gedeelte dezer Koffij zal denkelijk alhier ter markt komen.

Suiker blijft zich alhier op f 12½ voor N°. 17 staande houden en is de voorraad gering. Men ziet eenige rijzing te gemoet. Op Samarang werden 10,000 pic. a f 12½ voor N°. 16 verhandeld en loopt ook aldaar de oogst ten einde. Indigo werd op Samarang tot f 3½ per ℔ opgedreven, tot welken prijs de vraag echter volgens de laatste berigten zeer verflaauwd was. Van Indramayoe Tafel-Rijst werden ca. 250 koyangs dezer dagen a f 185 en ca. 250 koyangs van eene mindere kwal. a f 167½, een en ander met inbegrip van zakk., verkocht. In den loop der vorige maand werden ca. 500 koyangs mooije Java f 145 a 148 genomen. Tot die prijzen, zoude men thans moeijelijk meer koopen kunnen. — Van Arak, welk artikel in de laatste maanden moeijelijk te plaatsen was, werd bij aankomst der overland-posten van einde Oktober en begin van November, op den eersten Kersdag, de geheele voorraad, ca. 700 legg. onmiddellijk tot de prijzen van f 42 tot 45 weggekocht. Thans is er geen legger te krijgen en vreest men, dat de eerst aan de markt komende Arak duur betaald zal moeten worden. — In Gom-Elastique ging in de laatste dagen weinig om; het laatst betaalde men voor goede Lampong kwaliteiten f 36 a 37.

Invoer-artikelen blijven steeds zeer gedrukt. Arakleggers zijn alleen gezocht. Voor aankomst der beide laatste mails gaf men dezelven a f 37 af, doch daarna betaalde men dit vaatwerk grif weg met f 40, voor de heele en f 23 voor halve leggers. — Calicots blijven in dezelfde treurige positie en kan men dit artikel niet hooger noteren dan volgende prijzen a kontant. Witte 5/4 4.80; 6/4 f 5.40. Ruwe 5/4 f 4 10; 6/4 f 4.70. De 5/4 van beide soorten zijn bijna als nominaal alzoo aan te nemen, terwijl de 6/4s tot genoemde prijzen worden afgegeven. — Provisien steeds overvoerd. Cs. 700 vtjes. Boter van gerenommeerde merken werden, uit aanmerking van den aanzienlijken verkoop a f 9½ losgelaten.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 5 Maart. Tarwe in een doen; 128, 129 ℔ bonte Poolsche f 480; 126 ℔ dito f 462.

Rogge, Garst en Haver zonder handel.

Boekweit onveranderd; 119, 121, 124, 125 ℔ Holsteinsche f 247, 253, 262, 265.

Op 9 vaten Olie in April ek. f 90; Sept. en Oct. 73; Nov. 73½ £. *Raapolie* op 6/w. f 51¼; Vliegend f 50½, 51; 1°. Mei ek. f 49; Sept., Oct., Nov. en Dec. f 43. *Lijnolie* op 6/w. f 40¼; Vliegend f 39; 1°. April ek. f 39½, ¼; Mei f 39, 8¾. *Hennepolie* op 6/w. f 47½; Vliegend f 46.

LONDEN, 2 Maart. *Ruwe Suiker.* Vreemde soorten met eenigen handel [illegible] a 22 s. 6 d.

Koffij. Wordt weinig aangeboden en prijzen blijven vast. Native Ceylon 45 s 6 d. a 46 s.

Rijst zeer vast met beperkte zaken en geringen voorraad. Van Aracan zijn 5 ladingen zeilende verkocht van 11 s. 8 d. tot 12 s.

Talk lager. Petersburger 52 a 54 s nominaal.

Graanmarkt. Tarwe vast. Garst en Haver traag.

Veemarkt Over het algemeen met tragen handel en ter naauwernood zijn de voorgaande prijzen bedongen.

Boter. De Vriesche soorten zijn zeer gezocht zonder prijsverandering. — *Kaas* schaarsch; Edammer 54 a 60 s.; Goudsche 48 a 55 s.; Kanter 25 a 26 s.

BORDEAUX, 1 Maart. *Voorloop* 3/6 onveranderd op 170 fr.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BATAVIA, 9 Januarij. Het schip Jacatra, kapitein T. Buys Jzn., van hier naar Rotterdam, met schade uit zee teruggekomen, is afgekeurd en zal den 16 dezer publiek verkocht worden.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 3 Maart. Rühl, Anna Margaretha, Batavia, l. v. Portsmouth. - Smith, Prins Hendrik, id. - Joon, Anna Christina, id. - Rotgans, Goede Verwachting, id - Knaap, Zeevaart, id. — 4 Maart. Wiegmink, Vier Gebroeders, Batavia. — Molema, Paulus, Suriname. - Blokziel, Pegasus, Curaçao.

HELVOET, 4 Maart. Cars Tzn., Elise Susanna, Batavia. - Cramer, Mentor, Wilmington. - Leislier, Eendragt, Triëst.

BROUWERSHAVEN, 4 Maart. Poort, Europa, Batavia naar Rotterdam - Visser, Mary en Billegonda, id. n. id.

UITGEZEILD:

BATAVIA, 25 Dec. Wemijss, Octavio, Rott. — 28 Dec. Kok, Valparaiso, Rott. — 8 Jan. Tweehuijs, Canton, Rott

SAMARANG, 17 Dec. De Boer, Eva Johanna, en Cramer, Anna, beide Nederl. — 23 Dec. Bijl, Rijswijk, Nederl. — 27 Dec. Tjebbes, Marianne, Nederl. — 1 Jan. Wierickx, Reijerwaard, en Jaski, Catharina Johanna, beide Nederland.

PANAROEKAN, 22 Dec. Hoffman, Nieuw Lekkerland, Rott.

TAGAL, 21 Dec. Remmers, Pantalon, Rott.

PASOEROEWAN, 20 Dec. Steenveld, Susanna Geertruida, Amst. 23 Dec. Van der Meij, Jupiter, Amst. - Prater, Copernicus, Rott.

BANJOEWANGIE, 13 Dec. Hooglandt, Cesar, Amst. - Van Rossem, Witte Corneliss. de Wit, Rott. — 18 Dec. Rolufs, Telegraph, en van der Meulen, Fanny, beide Amst. — 21 Dec. Harten, Australie, Rott. — 22 Dec. Rietmeijer, Prinses Marianne, en Verschoor, Beatrix, beide Rott.

SOERABAYA, 17 Dec Kok, Tell, Amst.

TJILATJAP, 17 Dec De Boer, Koophandel, Amst. — 25 Dec. Ten Boekel, Nassau, Amst

PROBOLINGO, 27 Dec. Lammerts, Batavia, Nederland.

MESSINA, 14 Febr. Bonnet, Paracon, Amst. — 19 Febr. Baggus, Thetis, Vlaardingen.

GEPRAAIDE SCHEPEN.

Den 6 Feb., op 4° N. Br, 23° W. L. Resident van Son, kapitein F. C. Bauditz van Rotterdam naar Batavia.

CARGA-LIJSTEN.

AMSTERDAM.

BATAVIA, Oost-India Paket, Bakker Gzn. 11081 b. Koffij, 333 f Notea, 54 f. Foelie, 773 sch Tin, 2593 b Bindrottingen. N. H. M. — Anna Maria Wilhelmina C. G. Fischer. 2100, koffij, 691 kran. suiker, 283 sch. Tin 1055 b. Bindrottingen, N. H. M.

ROTTERDAM.

TJILATJAP, Luconia, E. J. Bodeker. 9433 b. Koffij, 670 sch. Tin en 1249 k. Thee en 785 b. Bindrottingen, N. H. M.

Rijnhoogte Arnhem 3 Maart 3 el 0 duim.
Keulen 3 „ 20 vt. 6 „

Te Amsterdam bij C. L. van Langenhuysen, Drukker en Uitgever.